

Ν. ΝΕΣΤΩΡΑΣ

Άνεμος είμαι

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Ν. ΝΕΣΤΩΡΑΣ

Άνεμος είμαι

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας
εφόσον αυτή προβλέπεται από τη σύμβαση

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη ελληνική λογοτεχνία / Ποίηση

Νίκος Νέστωρας, *Άνεμος είμαι*

Υπεύθυνος έκδοσης: Άγγελος Κοκολάκης

Σελιδοποίηση: Κωνσταντίνος Καπένης

Φιλμ-Μοντάζ: Μαρία Ποινιού-Ρένεση

Copyright© Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)

και Νίκος Νέστωρας, 2019

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Φεβρουάριος 2020

Κ.Ε.Τ. Γ738 Κ.Ε.Π. 45/20 ISBN 978-960-16-8570-0

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 801.100.2665, 210.52.05.600, ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚ/ΜΑ: ΚΟΥΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β΄ ΚΤΕΟ), 57009 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, Τ.Θ. 1213,

ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, 2310.75.51.75, ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ	11
-------------------------	----

Α΄ ΕΝΟΤΗΤΑ

Άνεμος είμαι	15
Επιθυμούμενον	16
Καλοκαιρινή ημέρα	17
Γιατί να κάνω τόσο λίγα.	18
Το τραγούδι του Δάμωνα	19
Η τεθλασμένη	20
Το πλοίο	21
Ασθμαίνων.	22
Αυτά που γράφω	23
Τα όρια	24
Αέναη πάλιν.	25
Δύο ζωές	26
Οι μέρες που έρχονται	27
Έλεγχος ημέρας.	28
Το κουβάρι.	29
Λελογισμένως	30

Β΄
ΕΝΟΤΗΤΑ

Χωρίς εσένα.	33
Ο τρόπος μου	34
Ο τρόπος σου	35
Παθολογία σχέσεων	36
Γράμμα αποχαιρετισμού.	37
Εκ των υστέρων.	38
Ανταποδοτικά	39
Λόγος μακροπερίοδος	40
Η συνείδησή σου	41

Γ΄
ΕΝΟΤΗΤΑ

Άφιλη πατρίδα.	45
Ελληνική αγωγή.	46
Η δική μου πατρίδα.	47

Δ΄
ΕΝΟΤΗΤΑ

Παράκρουση	51
Λύπη ανθοφορούσα.	52
Η μόνη λύση	53
Αιχμάλωτος	54
Το ποτήρι	55
Τρικυμία	56
Η ζωή μου όλη.	57
Η ζωή	58
Λευκή σελίδα.	59
Ευχή	60

Ε΄
ΕΝΟΤΗΤΑ

Της Μυρσίνης	63
--------------------	----

ΣΤ΄
ΕΝΟΤΗΤΑ

Απόβραδο	67
Επιτύμβιο	68
«ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ»	69

Αντί προλόγου

Στις δύο προηγούμενες συλλογές μου, *Δύσπνους ικάνω* (2011) και *Υπό θηλέων κατεκόπην* (2014), και οι δύο από τις Εκδόσεις Πατάκη, προσπαθώντας να δώσω το στίγμα μου και τον τρόπο που σκέφτομαι, προέταξα αντί προλόγου εκτενείς εισαγωγές. Πλέον, έχω την άποψη ότι έγγραφα περισσότερα από όσα έπρεπε. Χωρίς λοιπόν πρόλογο και διευκρινίσεις αυτή τη φορά, και θέλω να πιστεύω ότι θα συντηρηθεί καλύτερα η περιέργεια και η όποια χαρά της προσμονής.

A'
ENOTHTA

ANEMOS EIMAI

Αρρωστημένος ο ρεμβασμός μου,
με παντελώς ασήμαντα ποιήματα
να διατρέχουν τη μνήμη μου.
Η στάση μου, μορφή θυσίας στη μοναξιά μου,
που δε χωρά σε μια και μόνη ζωή.
Ο χειμώνας οδηγούσε από παλιά σε αδιέξοδα...
Ενώ αλώβητη η αναίδεια
δίνει χοροεσπερίδες,
εγώ βυθίζομαι σύψυχος
από τη σφοδρή νηνεμία γύρω μου.
Μα δε ζηλοφθονώ...
Τυχερός που δεν έχω τίποτα, σκέφτομαι.
Ευτυχώς υπάρχει η στάχτη και το χώμα.
Πνεύμα και άνεμος είμαι κατά βάθος,
όμοια περιπλανώμενος και πένης.

ΕΠΙΘΥΜΟΥΜΕΝΟΝ

Στον Γ. Νώλτσον

Ψάχνοντας να βρω τον τέλειο στίχο,
ο φθόνος μου δεν έχει όρια.
Θέλω στίχους τελευταίας τεχνολογίας,
ένα ποίημα με επιμύθιο
με λέξεις που να συγκινούν.
Όμως το στιλό που γράφω κάθε μέρα
δεν έχει καθόλου μελάνι.
Οι λέξεις μου, αποδεκατισμένο στράτευμα
του Πύρρου στην εκστρατεία της Ιταλίας.
Και να η αγωνία μου:
Αυτός ο φρόνιμος και συμπαθής κύριος
που με τόση επιμέλεια απαγγέλλει,
τι Σαπφώ, τι Όμηρο, τι Βιργίλιο...
ο socii... και τα τοιαύτα,
θα απήγγελλε άραγε ποτέ έναν στίχο μου
αναγνωρίζοντάς τον ως δικό του;

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΗΜΕΡΑ

Ξαπλώνει ο ήλιος ράθυμα
πάνω στην πλατιά θάλασσα.
Για κάποιους δικούς του λόγους
ζεσταίνει αδιάλειπτα όλες τις στιγμές.
Όλα φωτεινά και ακίνητα...
Ο ουρανός και το μικρό πάρκο αναπαύονται.
(Δεν έχουν ανάγκη να πάνε πουθενά)
Τα εξοχικά, στην άκρη της αμμουδιάς,
παραθερίζουν ανέμελα.
Η τέλεια ομορφιά άπραγη,
το καλοκαίρι άπραγο...
Ξέρω πλέον τι θα πει ευτυχία...
Επιτέλους, έχω αυτό που πάντα επιθυμούσα,
τη μοναξιά που μου ταιριάζει.

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΚΑΝΩ ΤΟΣΟ ΛΙΓΑ

Δεν ξέρω αν θέλω ή δε θέλω
το λίγο περισσότερο ή το κάπως λιγότερο,
σίγουρα όμως κάτι παραπάνω
για τον εαυτό μου αναζητώ.
Κατά καιρούς και κατά συγκυρία,
με κυριεύει διακαώς η επιθυμία
ν' αφήσω την ψυχή μου να εκτροχιαστεί,
βαθιά πιστεύοντας πως η ουσία
δε βρίσκεται στη διάρκεια των πραγμάτων,
μα φανερά στην ένταση των στιγμών.
Έτσι, ίσως κάποτε καταφέρω
φορτωμένος με χιλιάδες αστέρια
ν' αγγίξω τη βαθύτερη ζωή μου,
να γράψω επιτέλους το τραγούδι του πόθου!
Τι κι αν υπάρχει ο φόβος
μην αποπλανηθώ απ' τη συγκίνησή μου;
Ειλικρινά αναρωτιέμαι
γιατί να κάνω τόσο λίγα,
αφού μπορώ τόσα πολλά.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΔΑΜΩΝΑ

Δεν μπορώ να με υπερασπιστώ άλλο!
Ορμητικό το ποτάμι του χρόνου,
απέραντος ο ωκεανός των πραγμάτων,
φανερό πλέον πόσο αχρείος ήμουν.
Ασύμμετρη η απαίτησή μου
στη φύση και στη ζωή
ν' αλλάξει η πορεία του πεπρωμένου.
Θυμάμαι ασυναίσθητα,
από τον Βιργίλιο των φοιτητικών χρόνων,
τον Δάμωνα τον γιδοβοσκό
να τραγουδάει το ερωτικό του τραγούδι.
Εκείνο, το λυπητερό, με το τραγικό τέλος.
Η μελαγχολία μου χρειάστηκε
σαράντα χρόνια για να ωριμάσει!

Η ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΗ

Μπορεί συνήθως την ευθεία να προτιμώ,
μα η τεθλασμένη μ' επιδέξιες προσποιήσεις
με κρατά ευλύγιστο και σε συναγερμό.
Ειλικρινή τα ανακλαστικά συνήθως,
μα η αρχή του δόλου στην καθυστέρηση.
Να λες όχι, όταν σκέφτεσαι να,
κι ας ξεμακραίνει για λίγο αυτός που αγαπάς.
Η στοργική μελαγχολία που θα βιώνεις,
είναι η μέσα όψη της τρυφερότητας.
Αυτή η δύναμη να δρας εξ αντιθέτου,
να δείχνεις πως δεν αγαπάς για λόγους τακτικής,
έτοιμος όμως να επανέλθεις πιο επιθετικά,
είναι η ψεύτικη αδεξιότητα
που κορυφώνει την επιδεξιότητα.
Τι κι αν η πορεία ακανόνιστη;
Ο πόνος θα `ναι πάντα η ύλη της ευχαρίστησης.